

[Udenrigsministeren]

Efter de seneste tilfælde af overgreb mod danske chauffører har jeg anmodet ambassaden i Rom om at undersøge, hvorvidt der er tale om en optrapning af antallet og farligheden af overgreb mod lastvognschauffører i Italien eller det alene er danske chauffører, det i stigende grad er gået ud over. På grundlag af ambassadens indberetning vil udenrigsministeriet overveje at tage kontakt med myndighederne i de øvrige lande, hvis eksportvognschauffører også berøres af problemerne, for at se, om der er grundlag for en fælles indsats i sagen. Det er i øvrigt min hensigt personligt at rejse sagen over for den italienske udenrigsminister, ligesom jeg har anmodet justitsministeren om på EF-justitsministermødet i oktober at drøfte problemerne med sin italienske kollega.

Spm. nr. 1164

Til *socialministeren* (23/8 82) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at løse samspilsproblemerne for pensionister?«

Begrundelse

Ældrekommissionens underudvalg om pensioner har i sin delbetænkning »Om pension, øvrige sociale ydelser, indkomst og skat« påpeget de store problemer, der er forbundet med samspillet mellem aftrapningen af sociale ydelser m.v. på den ene side og marginalskatteprocenten på den anden side. Således peger man fra udvalgets side på, at den samlede marginale aftrapnings- og beskatningsprocent for nogle pensionister er meget høj, over 80 pct., og i visse tilfælde endog over 100 pct.

Over for fhv. socialminister Ritt Bjerregaard har jeg i spørgsmål 42 rejst spørgsmålet og blev dengang henvist til, at man afventer den nu fremkomne betænkning, der fuldt ud bekræfter, hvad jeg dengang fremførte.

Derfor skal jeg herved bede ministeren redegøre for, hvilke initiativer man agter at tage for at løse disse samspilsproblemer.

Besvarelse (30/8 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet har ældrekommissionen i sin 3. og afsluttede delrapport fra maj 1982 på baggrund af drøftelser i et underudvalg beskæftiget sig med problematikken om samordning mellem skatter og de forskellige indkomstaftappede sociale ydelser, som pensionisterne modtager.

Det er her påpeget, at samordningsproblemet skyldes, at flere sociale ydelser i en række tilfælde aftrappes inden for samme indkomstinterval, uden at de procenter, som de sociale ydelser reduceres med ved en given indkomstforøgelse, er koordineret. Problemet for den enkelte pensionist forstærkes yderligere af, at der i den foreliggende lovgivning anvendes forskellige indkomstbegreber ved de forskellige ydelser og skatter (egen socialindkomst med og uden opregulering, husstandssocialindkomst samt skattepligtig indkomst). Andre forhold er tillige med til at forstærke samordningsproblemet.

Ældrekommissionens underudvalg har skitseret flere forskellige løsninger på samordningsproblemet, men som det er fremhævet, er det ikke kun et teknisk problem, idet en virkelig løsning vil medføre betydelige merudgifter, hvis man vil undgå at forringe ydelserne til de dårligst stillede pensionister. Løsningen af samordningsproblemet må derfor prioriteres i forhold til andre ældrepolitiske formål, herunder spørgsmålet om ydernes niveau.

Med de knappe ressourcer, der i den nuværende økonomiske situation er til rådighed for det samlede pensionsområde, og som det fra regeringens side er magtpåliggende at forbeholde de grupper, der kun har pensionen og eventuelt mindre ekstraindtægter at leve af, ser jeg ikke umiddelbart nogen mulighed for initiativ, der kan løse samspilsproblemet. Der er trods alt tale om forhold, der berører personer med indtægter ved siden af pensionen.

Hermed er ikke sagt, at jeg ikke anerkender det som et reelt problem, ikke mindst fordi det er med til at vanskeliggøre en planmæssig omstilling til pensionisttilværelsen. Jeg er derfor indstillet på i den kommende tid nøje at vurdere, hvordan en eventuel løsning eller reduktion af problemet kan passes ind i tilrettelæggelsen af politikken på ældreområdet.

Spm. nr. 1165